

Pojektets uppgift har varit att belysa vikten av en gränsdragning mellan normala störningar och svåra påfrestningar samt vad en sådan gränsdragning kräver.

Syftet har också varit att belysa skillnader mellan de krav olika hotbilder ställer på samhället, bl a vad gäller behovet av ändrade finansieringsprinciper.

Ytterligare syfte har varit att se i vilken omfattning det enligt dagens lagar och förordningar är möjligt för civil verksamhet att få stöd med civila och militära totalförsvarsresurser i akuta situationer i fred.

I rapporten har en genomgång gjorts av ett antal författningar för att identifiera eventuella låsningar.

Vi har lämnat ett förslag till definition på begreppet "svåra påfrestningar" och därtill hörande kriterier och bedömningar, gjort jämförelser med definitioner mm i andra texter, samt testat definitionens relevans för olika typsituationer.

En diskussion har därefter förts angående en gränsdefinition och kriteriers roll i både planeringsprocessen och i den akuta situationen.

I rapporten har lämnats ett antal förslag till åtgärder som vi anser vara viktiga att beakta för att uppnå en enhetlighet i beredskapen för olika hot och risker, oavsett fred eller krig.

Dessa behandlar följande: regeringens ansvar att avgöra om svåra påfrestningar råder samt samhällets övergripande ansvar; behovet av en tydlig gräns mellan normala störningar och svåra påfrestningar, en väl genomtänkt planeringsprocess; ett tydligt regelverk som träder i funktion vid svåra påfrestningar; samordning och samverkan vid beslutsfattande i akuta situationer; behovet av författningsändringar pga den breddade hotbilden; en statlig finansiering av åtgärder enligt den breddade hotbilden, i planeringen och i den akuta situationen.